

HỌC TẬP THẦN ÁI THỂ NHÂN -Tập 5

Pháp sư Tịnh Không chủ giảng ngày 31/8/2018 tại Liên Hiệp Quốc “Tịnh Không Chi Hữu Xã” UNESCO (Association of Master Chin Kung’s Friends at UNESCO).

Kính thưa chư vị pháp sư, chư vị đồng học!

Xin chào mọi người!

Hôm nay chúng ta tiếp tục xem quyển sách nhỏ Thần ái thể nhân này. Tôn giáo đầu tiên mà chúng ta sẽ học là đạo BaHa. Đạo Baha là một tôn giáo mới rất đáng quý. Nội dung của đạo này đều đề cập đến những tôn giáo khác. Đặc biệt là họ có thể mở rộng tâm lượng, khẳng định chúng thần là một thể. Thật vô cùng đáng quý, toàn bộ vũ trụ là một nhà. Điều này vô cùng khế hợp với đề mục trong bài học của chúng ta. Với kinh điển của họ chúng tôi trích ra vài đoạn.

Đây là đoạn thứ nhất: Thượng đế đã phái những vị tiên tri, sứ giả của ngài đến với nhân loại trong 2 mục đích. Trước tiên Ngài muốn giải thoát cho dân con nhân loại của ngài ra khỏi màn đen u tối của vô tri, hướng dẫn họ đi về hướng chánh tri quang minh. Mục đích thứ hai Ngài muốn duy trì hòa bình cùng sự bình yên của tâm linh cho nhân loại. Đồng thời cung cấp những phương pháp khả thi để thực hiện cho hòa bình và sự yên bình. Những phương pháp này ở đông phương có văn hóa 5000 năm của Trung Quốc. Bên Tây phương thì có tôn giáo, có rất nhiều loại tôn giáo. Vì sao có hình tượng như vậy. Sau khi chúng tôi đi sâu vào kinh điển, kinh tạng mới dần dần hiểu rõ như trong kinh điển đại thừa đã nói chữ Thần đây là một chân thần. Chúng sanh tuy vô lượng vô biên, nhưng thể là một. Nên nói chúng thần một thể, nghĩa là chúng sanh với thần là một thể. Thể này chỉ cho ai? Dùng cách nói của Phật pháp đó chính là pháp thân của chính mình, pháp thân không có hình tướng. Khi chúng được pháp thân nhưng chưa viên mãn thì được gọi là pháp thân Bồ Tát, đạt đến viên mãn thì được xưng là Phật đà. Khi chưa đạt trình độ viên mãn chúng ta thấy có rất nhiều người, như trong kinh Phật đã nói họ sống trong cảnh u tối của vô tri. Cho nên cần phải giúp họ quay đầu trở lại, giúp họ quay về tự tánh với nhiều phương pháp. Vì sao phải áp dụng nhiều phương pháp? Bởi căn tánh của chúng sanh không giống nhau, nên thần và Phật Bồ Tát nói pháp cũng phải tùy theo căn cơ. Bạn thuộc loại căn tánh nào thì nói loại đó khiến bạn dễ dàng khế nhập, dễ dàng hiểu rõ là lý do như vậy.

Phương pháp vô lượng vô biên. Trong Phật pháp nói 8 vạn 4 ngàn pháp môn, vô lượng pháp môn. Bạn thuộc căn tánh nào thì dùng phương pháp đó để dạy. Bạn thật sự gặp bậc cao minh rồi. Trong nhà Phật, cao minh là chỉ cho Phật Bồ Tát, A La Hán tuy đã giác ngộ nhưng chưa hoàn toàn thâm nhập, Bồ Tát vẫn còn có đẳng cấp, có 51 thứ lớp, giống như chúng ta đi học từ lớp 1, lớp 2, lớp 3. Trong giáo pháp đại thừa có 51 lớp. Số lớp này có 10 lớp cao nhất cộng thêm đẳng cấp là 11 lớp, cảnh giới của các ngài gần như viên mãn, trải qua sự tu học 51 lớp tiến lên nữa là thành Phật, công đức hoàn toàn viên mãn. Tại Trung Quốc đại thừa có 10 tông phái, mỗi một tông lại chia ra nhiều phái, cho nên nói phương tiện có nhiều môn về nguồn chỉ một hướng. Môn nào cũng đều thành vô thượng đạo. Vì sao phải thiết lập ra nhiều pháp môn? Do căn tánh khác nhau.

Thực tế xin nói với bạn, Phật chẳng có pháp dạy cho bạn, bạn khai ngộ là do tự mình nỗ lực mà được, Ngài chỉ giúp bạn phương pháp để phá mê khai ngộ. Nếu bạn không dùng những phương pháp này, dù có khai ngộ đó là phương pháp riêng của bạn. Nếu không dùng đúng phương pháp sẽ tự mê mất phương hướng, bạn sẽ không hưởng được lợi ích của Phật pháp. Do vậy mới phải thiết lập rất nhiều phương tiện để thích ứng với vô lượng vô biên chúng sanh, thậm chí chỉ vì một chúng sanh Phật cũng vì đó mà dạy nhiều pháp môn những lý lẽ này hiện giờ tôi mới dần dần hiểu rõ. Giống như chúng ta đi học, khi còn bé học tiểu học có sách tiểu học với cách dạy cho tiểu học. Khi chúng thân tốt nghiệp tiểu học rồi lên trung học, có sách giáo khoa của trung học và cách dạy của trung học, cho đến đại học cũng thế.

Thượng đế yêu thương loài người, Thượng đế giúp đỡ loài người ngài phái sứ giả, như hiện nay chúng ta gọi là phái đại diện, phái giáo sư. Đối với tôn giáo chúng ta ví nó như là một trường học, Thượng đế là hiệu trưởng, Ngài có rất nhiều người trợ giáo, nhiều vị giáo sư, những vị giáo sư này chấp hành nhiệm vụ giúp đỡ chúng sanh phá mê khai ngộ là khổ đạt vui. Do đó mới thiết lập 8 vạn 4 ngàn pháp môn hoặc thuyết vô lượng pháp môn. Trên quả địa cầu này tất cả các tôn giáo khác nhau những vị thánh nhân, những bậc tiên tri dù ở những nơi khác nhau nhưng chân thân của họ chính là Thượng đế. Nói cách khác họ chính là phân thân hóa thân của Thượng đế là một thể.

Chúng ta xem tiếp đoạn kế. Đoạn này vô cùng quan trọng “Các bạn đều là những chiếc lá trên cùng một thân cây, là những giọt nước trong cùng một biển cả”. Câu nói này chúng ta vừa nghe qua liền hiểu rõ. Đó là một thể. Họ dùng thân cây và lá cây để tỷ dụ. Thân cây to lớn kia chính là Thượng đế, xong biển

hiện ra vô lượng chúng sanh, vô lượng thế giới, mỗi một tinh cầu là một thế giới. Trong thái không có bao nhiêu tinh cầu? Đếm không hết. Trong ánh mắt mà chúng ta có thể nhìn thấy, đó chỉ là thiểu số, còn rất nhiều tinh cầu cách chúng ta quá xa. Với những tinh cầu phóng quang chúng ta dễ dàng nhìn thấy, nếu không phóng ánh sáng không biết là bao nhiêu.

Khoa học gia nói với chúng ta trong thái dương hệ chỉ mỗi một tinh cầu phóng quang, đó là mặt trời còn lại 9 đại hành tinh không phát sáng. Ngoài hành tinh ra còn có vệ tinh, hành tinh mà chúng ta nhìn thấy là nhờ có sự phản xạ của mặt trời, ngược lại chúng ta không thể thấy. Khoa học không ngừng thăng tiến, tầm nhìn của chúng ta cũng không ngừng mở rộng, nhờ vào khoa học phát minh ra nhiều khí cụ, nếu chúng ta thấy biết nhiều thứ mà nhục nhãn của chúng ta khó nhìn thấy, nay đã thấy rồi. Thấy một thế giới quy mô vĩ đại, kế tiếp quay lại nhìn thế giới vi quán số lượng sinh vật li ti càng nhiều hơn. Khoa học giúp chúng ta nhìn thấy tế bào vi khuẩn mà nhục nhãn của chúng ta không thể thấy. Qua những bài báo cáo của khoa học cho chúng ta những thường thức này. Có phải chỉ chừng này thôi sao? Không dám nói vậy, khẳng định không phải chỉ bấy nhiêu mà còn nhiều hơn, chúng ta chờ đợi khí cụ khoa học tiên bộ hơn, không ngừng thăng tiến khiến tất cả những thứ không nhìn thấy dưới ống kính hiển vi có thể nhìn rõ toàn bộ. Chứng minh chúng ta là một pháp thân.

Ở đây nói những chiếc lá trên cùng một thân cây. Từ nơi này của chúng ta bước ra hai bên đường lộ là công viên những cây cổ thụ lâu năm vô cùng cao to nên có tàng cây cho chúng ta che mát. Tất cả các cây to nhiều như thế ví như trong kinh nói: Các bạn có nhiều người như vậy đều là những chiếc lá trên cùng một thân cây, rất thân thiện không hề độc lập đều là lá của cây.

Kế tiếp còn một câu “là những giọt nước trong cùng một biển cả”. Biển cả không cách xa chúng ta lắm phía ngoài Paris là Đại Tây Dương là một biển lớn không ngăn mé. Vô lượng chúng sanh cũng như giọt nước trong biển cả, sự tỷ dụ này vô cùng là thân thiết. Đã nói rất rõ ràng sự quan hệ giữa người với người, giữa người với Thượng đế. Thế nhưng chúng ta có chấp nhận không? Không có. Vì sao không? Bởi vì chúng ta bị mê quá sâu, quá dày rồi cho nên chúng ta không thể rời khỏi Thượng đế, không thể rời khỏi sứ giả do Thượng đế phái đến thế gian này. Sứ giả là người trợ giáo của Thượng đế, là thầy của chúng ta, chúng ta phải tôn trọng họ, phải tín nhiệm họ, không được hoài nghi. Mang tâm hoài nghi đến học đạo khó mà thành công. Mang tâm hoài nghi học khoa học thì được, học đạo thì không được. Bởi vì đạo thuộc về siêu hình. Do

đó chúng ta phải khẳng định những lời này đều do Thượng đế nói, đều là sứ giả của Ngài chỉ dạy chúng ta. Từ đó mà xây dựng niềm tin, sau khi có niềm tin rồi, kế tiếp là giải quyết vấn đề việc tu hành phải y theo sự giáo huấn trong kinh điển mà nỗ lực học tập. Dem những lời dạy dỗ trong kinh trở thành quy tắc, mô phạm trong đời sống hằng ngày của mình. Khởi tâm động niệm không rời kinh điển, lời nói hành vi không rời kinh điển. Đó mới là con của Thượng đế, mới là đệ tử của Thánh hiền.

Có đồng tu nói với tôi rằng chúng con rất muốn học tập thế nhưng không thể nhập vào cảnh giới, vậy phải làm sao?

Xin thưa quý vị phải từ Nho Giáo, Phật Giáo để nhập môn, sau mới xem kinh điển của các tôn giáo. Muốn nhập môn phải có hành và chứng, khi chúng ta nghe rõ nghe hiểu rồi lại không biến nó thành hành vi và sinh hoạt của mình, như vậy chẳng lợi ích gì nên mới không nhập vào được. Hầu hết các tôn giáo đều cùng một đạo lý, đều chủ trương từ chỗ buông xả mà nhập môn. Buông cả điều gì? Buông xả vọng tưởng, buông xả phân biệt, buông xả chấp trước. Bạn sẽ nhìn thấy cửa ngõ mà đi vào. Một số đồng tu nói với tôi chúng con không buông được phải làm sao? Tôi khuyên bạn nên học kinh giáo vì sao bạn không buông xả được? Vì bạn không hiểu được sự thật chân tướng nên không buông bỏ nổi. Giá như hiểu được chân tướng của sự thật rồi, bạn sẽ không để vào trong tâm tự nhiên sẽ buông xả. Buông xả mới tự tại, buông xả mới sinh trí tuệ.

Xin thưa tiếp với bạn một điều, nếu bạn thực sự học đạo với tất cả 10 tôn giáo bất luận là bạn học loại tôn giáo nào đều không ngoại lệ. Nghĩa là đều dạy bạn từ nơi buông xả phiền não tập khí, phiền não tập khí nó là gốc, gốc rễ của thân cây, buông bỏ gốc rễ rồi thì cành lá tất nhiên không còn. Nhà Nho Trung Quốc dạy từ đâu nhập môn? Từ cách vật, trí tri, sau đó mới tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ. Căn gốc của nhà Nho là gì, chúng ta không thể không biết, hoặc không xem trọng. Cách vật là cách đấu, chiến đấu, chiến đấu với ai, chiến đấu với chính mình. Vật là gì? Vật là dục vọng, chính những thứ này mới hại chết chúng ta. Chúng ta từng giờ từng khắc không cách gì rời xa nó, mắt nhìn thấy hình sắc, tai nghe âm thanh, mũi ngửi mùi, lưỡi nếm vị đều khởi lên tác dụng. Khởi tác dụng là mê chẳng phải giác. Thế giác là gì? Là không bị nó ảnh hưởng, lúc đó chính là giác cho nên phải từ đâu hạ thủ. Từ buông bỏ vọng tưởng, buông bỏ phiền não, buông bỏ tập khí, buông bỏ mọi thứ sai lầm. Vừa biết mình sai lập tức sửa đổi. Sửa như thế nào? Trước là buông xả, sau mới học tập công phu sẽ đắc lực. Nếu một mặt buông bỏ, mặt khác lại tái tạo bạn làm sao mà buông

nổi. Phải biết buông xả thì trí tuệ mới sinh ra. Đây gọi là trí tri. Trí tuệ từ đâu có, người ít phiền não trí tuệ nhiều. Người phiền não nặng nề trí tuệ sẽ kém. Vọng tưởng phân biệt chấp trước chỉ sanh phiền não, không sanh trí tuệ. Bạn không buông bỏ được vọng tưởng phân biệt chấp trước chẳng những không chịu buông mà còn thêm dầu thêm mắm. Điều này gọi là tụng kinh không có sai tu hành đã sai rồi, phương hướng đường đi hoàn toàn sai lầm.

Trong nhà Phật nói nhìn thấu buông xả, nhà Nho nói cách vật trí tri. Cách vật chính là chiến đấu với dục vọng, phải đánh bại nó. Còn trí tri chính là khai trí tuệ. Chúng ta hiện giờ không có trí tuệ do vì dục vọng quá nhiều, vọng tưởng quá nhiều, những thứ này không có thật, từ này về sau chúng ta phải buông bỏ, chớ ôm giữ trong lòng, trong tâm chỉ để tình thương của Thượng đế.

Tổng tiêu đề của chúng ta ở đây là “Thượng đế ái thế nhân”. Không một kinh điển nào lại không nói đến Thượng đế yêu thương loài người Thượng đế ái thế nhân là thật không giả dối. Chúng ta nhất định phải biết nhất định phải hiểu rõ, rồi từ chỗ này hạ thủ. Như vậy mới đúng, thuận theo thứ lớp như thế mà tiến bước đến sau cùng là trị quốc bình thiên hạ. Ý nói chúng ta không rời khỏi quả địa cầu vẫn ở thế gian này để vẹn toàn công đức của bạn. Tiến thêm một bước chúng ta sẽ ở cùng với Thượng đế sanh về cõi trời, với Phật pháp thì sanh về Thế Giới Cực Lạc. Chỉ có vậy mới hiểu thấu mọi vấn đề một cách triệt để. Chúng ta thực sự đạt lợi ích triệt để trung cực tối cao là đại viên mãn. Đây chính là phương hướng mà chúng ta cần nỗ lực. Tất cả những gì của kinh điển thánh thần tiên tri đã dạy chúng ta, chúng ta đều có thể làm, chẳng phải không được chỉ cần hạ quyết tâm, thật sự thực hành, chúng ta hãy cùng nhau giúp đỡ không ngừng thăng tiến.

Hôm nay thời gian đã đến, chúng ta học tập đến đây.